

د قرآن نور

اول جز - درس 19 : سورة البقرة : 132 - 141

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَوَصَّى	بِهَا	إِبْرَاهِيمَ	بَنِيهِ	وَيَعْقُوبُ	يَبْنِي
وصي			ب ن ي		ب ن ي
او وصيت اوکړو	سره دهغه	ابراهيم عليه سلام	خپلو خامونوته	او يعقوب (ع)	اے خما خامنوا!
وَكِرِي			لَكُمْ	الَّذِينَ	فَلَا تَمُوتُنَّ
	الله	أَصْطَفَى		دي ن	موت
بے شکه	الله تعالي	خوبن کړو	ستاسو دپاره	دين	پس تاسو هرگز مه مري
إِلَّا	وَأَنْتُمْ	مُسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾			
		س ل م			
مکر	پدې حال کښ	مسلمانان يي/ يا ست -			
	چه تاسو				

أَمْ	كُنْتُمْ	شُهَدَاءَ	إِذْ	حَضَرَ	يَعْقُوبَ
	کون	شهد		ح ضر	
ولي	وي تاسو	موجود/ حاضر	چه کله	راغې / راغلي	يعقوب عليه سلام له
الْمَوْتُ	إِذْ	قَالَ	لِبَنِيهِ	مَا	تَعْبُدُونَ
موت		قول	ب ن ي		ع بد
مرک	چه کله	هغه اووې: وويل:	خپلو خامنوته	د چا به	تاسو عبادت کوئ
مِنْ بَعْدِي	قَالُوا	نَعْبُدُ	إِلَهِكَ	وَالِلَّهِ	ءَابَائِكَ
ب عد	قول	ع بد	أل ه	أل ه	أبو
خما نه پس	هغوي اووې: وويل:	مونږ به عبادت کوو	ستاد اله	او داله	ستاسو د پلار نيکه

د قرآن نور

اَوّل جز - درس 19 : سورة البقرة : 132 - 141

وَإِسْمَاعِيلَ	وَإِسْحَاقَ	إِلْهًا	وَاحِدًا	وَنَحْنُ
		آله	وحد	
ابراهيم (ع)	او اسماعيل (ع)	او اسحاق (ع)	چه اله دے	يو
لَهُ	مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾			
	س ل م			
د هغه	فرمانبرداري کوؤ.			

تِلْكَ	أُمَّةٌ	قَدْ	خَلَتْ	لَهَا	مَا
	أم م		خ ل و		
دا	يو امت وو	بے شکہ	هغه تیرشو	دهغوی دپاره	خه چه
كَسَبَتْ	وَلَكُمْ	مَا	كَسَبْتُمْ	وَلَا	تُسْأَلُونَ
ك س ب			ك س ب		س آل
هغوی اوکرل وکره	او ستاسو دپاره دی	خه چه	تاسو اوکرل وکره	او نه به	ستاسو نه سوال کیزی
عَمَّا	كَانُوا	يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾			
	ك و ن	ع م ل			
دهغه خه	وو هغوی	هغوی عمل کوؤ.			

وَقَالُوا	كُونُوا	هُودًا	أَوْ	نَصْرَى	تَهْتَدُوا
ق و ل	ك و ن	ه و د		ن ص ر	ه د ي
او هغوی اووے: وویل:	جور شی	یهودی	یا	نصرانی	تاسو ته به هدايت ملاؤشی
قُلْ	بَلْ	مِلَّةَ	إِبْرَاهِيمَ	حَنِيفًا	وَمَا
ق و ل		م ل ل		ح ن ف	
اووايه: ووايه	بلکه	ملت	د ابراهيم (ع)	د يو الله منلو والاوو	او نه

د قرآن نور

اول جز - درس 19 : سورة البقرة : 132 - 141

كَانَ	مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾	
ك و ن	ش ر ك	
وو هغه	د مشركانو نه -	

قُولُوا	ءَامَنَّا	بِاللَّهِ	وَمَا	أُنزِلَ	إِلَيْنَا
ق و ل	ا م ن	ا ل ه		ن ز ل	
او وایی تاسو: ووائی	ایمان راوړه مونږ	په الله باند	او څه چه	نازل شوی دی	ځمونږ طرفته زموږ
وَمَا	أُنزِلَ	إِلَى	إِبْرَاهِيمَ	وَإِسْمَاعِيلَ	وَإِسْحَاقَ
	ن ز ل				
او څه چه	نازل شوی دی	طرف ته	د ابرهیم (ع)	او د اسماعیل (ع)	او د اسحاق (ع)
وَيَعْقُوبَ	وَالْأَسْبَاطَ	وَمَا	أَوْتِيَ	مُوسَىٰ	وَعِيسَىٰ
	س ب ط		ا ت ي		
او یعقوب (ع)	او اولاد یعقوب (ع)	او څه چه	ورکړه شوی دی	موسی علیه سلام له	او عیسی علیه سلام له
وَمَا	أَوْتِيَ	النَّبِيُّونَ	مِنْ رَبِّهِمْ	لَا نُفَرِّقُ	بَيْنَ
	ا ت ي	ن ب ا	ر ب ب	ف ر ق	ب ي ن
او څه چه	ورکړه شوی دی	ټولو نبیانو له	د خپل رب د طرفه	مونږ فرق نه کوو	په مینځ کښ
أَحَدٍ	مِّنْهُمْ	وَنَحْنُ	لَهُ	مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾	
				س ل م	
د یو	په هغوی کښ	او مونږ	هم د هغه دپاره	فرما نبرداره یو -	

فَإِنْ	ءَامَنُوا	بِمِثْلِ مَا	ءَامَنْتُمْ	بِهِ	فَقَدْ
	ا م ن	م ث ل	ا م ن		
بیا که چرې که چیری	هغوی ایمان	لکه څنګه چه	ایمان راوړی دے	سره دهغه	پس به شکه

د قرآن نور

اول جز - درس 19 : سورة البقرة : 132 - 141

آهْتَدَوْا	وَإِنَّ	تَوَلَّوْا	فَإِنَّمَا	هُمْ	فِي شِقَاقٍ ۖ
ہدی		ولی			ش ق ق
ہغویٰ ہدایت بیا موندو	اوکھ چرے	ہغویٰ مخ واپوی	نوبے شکہ	ہغویٰ	پہ مخالفت کنب دی
فَسَيَكْفِيكَهُمْ	اللَّهُ ۖ	وَهُوَ	السَّمِيعُ	الْعَلِيمُ ﴿١٣٧﴾	
ک ف ی	ا ل ہ		س م ع	ع ل م	
پس دیر ذر (ژر) بہ کافی شی ستاسو دپارہ دہغویٰ نہ	اللہ تعالیٰ	او ہغہ	بنہ اوریدو والا دے	بنہ علم والا دے -	

صِبْغَةً	اللَّهُ ۖ	وَمَنْ	أَحْسَنُ	مِنَ اللَّهِ	صِبْغَةً ۖ
ص ب غ	ا ل ہ		ح س ن	ا ل ہ	ص ب غ
رنگ	د اللہ تعالیٰ	او خوک	زیات بنہ دے	د اللہ نہ	پہ رنگ کنب
وَنَحْنُ	لَهُ	عَبِيدُونَ ﴿١٣٨﴾			
		ع ب د			
او مونز	ہم د ہغہ	عبادت کولو والا یو -			

قُلْ	أَتَحَاجُّونَنَا	فِي اللَّهِ	وَهُوَ	رَبُّنَا	وَرَبُّكُمْ
ق و ل	ح ج ج	ا ل ہ		ر ب ب	ر ب ب
او وایہ: وواہ:	ولی تہ جگرہ کوے خمونز سرہ	د اللہ پہ بارہ کنب حالانکہ ہغہ	ر ب دے خمونز زموز	او ر ب دے ستاسو	
وَلَنَّا	أَعْمَلْنَا	وَلَكُمْ	أَعْمَلُكُمْ	وَنَحْنُ	لَهُ
	ع م ل		ع م ل		
او خمونز دپارہ دی موز	عملونہ خمونز زموز	او ستاسو دپارہ دی	ستاسو عملونہ	او مونز	ہم د ہغہ
	مُخْلِصُونَ ﴿١٣٩﴾				
	خ ل ص				
	مخلص یو -				

د قرآن نور

اول جز - درس 19 : سورة البقرة : 132 - 141

أَمْ	تَقُولُونَ	إِنَّ	إِبْرَاهِيمَ	وَإِسْمَاعِيلَ	وَإِسْحَاقَ
	ق و ل				
يَا	تاسو وایئ	بے شکہ	ابراہیم (ع)	او اسماعیل (ع)	او اسحاق (ع)
وَيَعْقُوبَ	وَالْأَسْبَاطَ	كَانُوا	هُودًا	أَوْ	نَصْرَى ۚ
	س ب ط	ک و ن	ہ و د		ن ص ر
او یعقوب (ع)	او اولاد د یعقوب (ع)	وو هغوی	یہودی	یا	نصرانی
قُلْ	ءَأَنْتُمْ	أَعْلَمُ	أَمْ	اللَّهُ ۚ	وَمَنْ
	ق و ل	ع ل م			
او وایہ: و وایہ:	ولی تہ	زیات پوہیزے	یا	اللہ تعالیٰ	او څوک
أَظْلَمُ	مِمَّنْ	كَتَمَ	شَهَدَةً	عِنْدَهُ	مِنَ اللَّهِ ۚ
ظ ل م		ک ت م	ش ه د	ع ن د	ا ل ه
زیات ظالم دے	دهغه نہ	چه پتہ کری	کواہی	چه دهغه سرہ وی	د الله تعالیٰ د طرفنہ
وَمَا	اللَّهُ	بِغَافِلٍ	عَمَّا	تَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾	
	ا ل ه	غ ف ل		ع م ل	
او نہ دے	الله تعالیٰ	غافل/ بے خبرہ	دهغه څہ نہ چه	تاسو عمل کوئ۔	

تِلْكَ	أُمَّةٌ	قَدْ	خَلَتْ ۖ	لَهَا	مَا
	ا م م		خ ل و		
دا	دا یو امت وو (یو دله وه)	بے شکہ	هغه تیر شو	دهغوی دپارہ دی	څہ چه
كَسَبَتْ	وَلَكُمْ	مَا	كَسَبْتُمْ ۖ	وَلَا	تُسْأَلُونَ
ک س ب			ک س ب		س ا ل
هغوی کری دی	او ستاسو دپارہ دی	څہ چه	تاسو کری دی	او نہ به	تیوس (پوښتنه) کیزی ستاسو نہ
عَمَّا	كَانُوا	يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾		ع م ل	
دهغه څہ چه	وو هغوی	هغوی عمل کوئ۔			